



พระราชบัญญัติ

สงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ
การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่
มนุษยธรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๖

เป็นปีที่ ๒๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการ
สงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การ
ปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๖”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. ๒๕๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓ ผู้ใดมีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัตินี้ และทั้งมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญ หรือเงินทำขวัญข้าราชการและลูกจ้างตามระเบียบว่าด้วยเงินทำขวัญข้าราชการและลูกจ้าง หรือเงินทำขวัญลูกจ้าง ตามระเบียบว่าด้วยเงินบำเหน็จและเงินทำขวัญลูกจ้าง หรือเงินอื่นใดที่ทางราชการจ่ายให้ตามกฎหมายหรือระเบียบอื่นในลักษณะและเงื่อนไขเช่นเดียวกันด้วย ให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับแต่เพียงทางเดียวสุดแล้วแต่จะเลือก”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติ
สงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การ
ปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ.
๒๔๘๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๕
ลงวันที่ ๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔ ผู้ใดได้รับอันตรายหรือถูกประทุษร้ายจนพิการ
เสียแขนหรือขา ทุหนวกทั้งสองข้าง ตาบอด หรือได้รับการป่วย
เจ็บซึ่งแพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจแล้ว และแสดงว่าถึง
ทุพพลภาพไม่สามารถจะใช้กำลังกายหรือความคิดประกอบ
อาชีพได้ตามปกติ เพราะเหตุ

(๑) ช่วยเหลือราชการ

(๒) ปฏิบัติงานของชาติตามที่ได้รับมอบหมายจากทาง
ราชการ

(๓) ปฏิบัติการตามหน้าที่หรือช่วยเหลือบุคคลอื่น
ตามหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด หรือ

(๔) ปฏิบัติการตามหน้าที่มนุษยธรรม ในเมื่อการปฏิบัติ
การนั้นไม่ขัดกับคำสั่งโดยชอบของเจ้าพนักงาน

ให้ผู้นั้นได้รับเงินสงเคราะห์ เว้นแต่การได้รับอันตราย หรือได้รับการป่วยเจ็บ หรือการถูกประทุษร้ายนั้น เกิดขึ้นจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงหรือจากความผิดของตนเอง”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. ๒๔๙๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕ ให้มีกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการสงเคราะห์ผู้ประสบภัย” ประกอบด้วยปลัดกระทรวงการคลัง เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เลขาธิการทำเนียบนายกรัฐมนตรี อธิบดีกรมบัญชีกลาง เป็นกรรมการ และผู้อำนวยการกองบำเหน็จบำนาญ กรมบัญชีกลาง เป็นกรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่

(๑) พิจารณาพฤติการณ์ที่เกิดขึ้นว่า บุคคลจะพึงมีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัตินี้หรือไม่

(๒) กำหนดจำนวนเงินสงเคราะห์ตามที่บัญญัติไว้ใน
มาตรา ๓

(๓) วางระเบียบและวิธีปฏิบัติอื่น ๆ ตามที่เห็นสมควร
คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการ เพื่อ
พิจารณาเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการตามที่
กำหนดไว้ใน (๑) และ (๒)

ให้นำมาตรา ๖ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะ
อนุกรรมการโดยอนุโลม”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติ
สงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติ
งานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. ๒๕๕๓
ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๕
ลงวันที่ ๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๔ และให้ใช้ความต่อไปนั้แทน

“มาตรา ๘ ในกรณีที่ผู้ได้รับอันตราย หรือได้รับการ
ป่วยเจ็บ หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุปฏิบัติการตามมาตรา ๔
ต้องถึงแก่ความตายเพราะเหตุนั้น ให้คณะกรรมการพิจารณา
กำหนดจ่ายเงินสงเคราะห์ตามที่เห็นสมควรให้แก่ทายาทของ
ผู้นั้นตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญที่ใช้
บังคับอยู่ในเวลานั้น ภายในวงเงินที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓

ถ้าไม่มีทายาทดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการ
พิจารณากำหนดจ่ายเงินสงเคราะห์ตามที่เห็นสมควรให้แก่บุคคล
ผู้ซึ่งมีหลักฐานแสดงได้ว่าเป็นผู้อยู่ในอุปการะของผู้ตาย ตามที่
บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญที่ใช้บังคับอยู่ใน
เวลานั้น ภายในวงเงินที่กำหนดไว้ในมาตรา ๗”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราช
บัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ
การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม
พ.ศ. ๒๔๙๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๒ ผู้ได้รับอันตราย หรือได้รับการบ่วยเจิบ
หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุปฏิบัติการตามมาตรา ๔ ไม่ว่าจะ
มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ก็ตาม
ให้มีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล โดยรัฐบาล
เป็นผู้ออกให้

ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามวรรคหนึ่ง ให้
เป็นไปตามระเบียบของกระทรวงการคลัง”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

สัญญา ธรรมศักดิ์

นายกรัฐมนตรี

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๑

เล่ม ๕๐ ตอนที่ ๑๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๑๖

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่อง
จากในปัจจุบันบุคคลซึ่งมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญพิเศษตามกฎหมาย
ว่าด้วยบำเหน็จบำนาญ หรือมีสิทธิได้รับเงินทำขวัญข้าราชการและลูก
จ้างตามระเบียบว่าด้วยเงินทำขวัญข้าราชการและลูกจ้าง หรือเงินทำขวัญ
ลูกจ้างตามระเบียบว่าด้วยเงินบำเหน็จและเงินทำขวัญลูกจ้าง และได้รับ
ประโยชน์ตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้นอยู่แล้ว แต่ไม่มีสิทธิ
ที่จะได้รับประโยชน์ตามกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่อง
จากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตาม
หน้าที่มนุษยธรรม สมควรที่จะให้บุคคลดังกล่าวได้รับสิทธิตามกฎหมาย
นี้โดยให้เลือกรับได้ ประกอบกับสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติบาง
มาตราให้เหมาะสมแก่กาลสมัย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้